

ת פ ק י ד י ת נ ו ע ר ה מ ח ב ד ת כ ש ע ה ז ר

אנו מחכים בכליון עיניים ליום עלייתנו, אך לדאכוננו הננו רואים, שיהיה עלינו להטאר בעתיד הקרוב פה. את האחד הגדול כינינו מתורה אחרת העליות האחרונות - הנזר, ומכיוון שטרם תמה פלסת ישיבתנו כאז, כדאי וכדאי לחשוב על התפקידים המוטלים עלינו - מרכיב יוסבי המחנות.

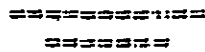
הזמן קצר והמלאכה מרובה, ואצלנו גם הזמן מרובה. הוא ניתן לנו כספע ואפטר לנצל אותו בלימודים ובהכשרה לצבא.

בנסיוננו אנו יודעים, שקשה לו לכן אדם להתרגל לחיי איזוסהלי ארץ כשהוא אינו טולט כספתה. באופן מיוחד אנו יודעים הדברים בארצנו, סבה אין אפשרות לחיות חיים טלמים בלי ידיעת עברית.

לדאכוננו רבים כינינו החכרים, שהעברית שרם סגורה בפיהם; והרי ניתנת לנו הזדמנות טובה והרוצה בכך יכול לרכוש לעצמו את שפתנו ולהעטיק את ידיעותינו בה. בימים אלה כסבל צעיר יקר ודרוס בארץ, נסלחו אלינו מהארץ חכרים - מורים, כדי לספל בנו וללמדנו. אל לנו לסכוח, כי עמי לימודים הננו מרוויחים זמן יקר, כי בהגיענו אדעה נצטרך כולנו להתגייס ופנאי ללמוד באופן נוח וכלי תגבלות לא יהיה לנו.

ארצנו עומדת עתה יחידה מול אויבים רבים והמלחמה קשה. המולדת זקוקה לנו ולטרותנו. עלינו לטרותה בכבוד כסאנו מוכנים ומאומנים כדבעי. אם נספיק בזמן סגורת לנו בסחבת להתקדם בלימוד העברית וכאמננים, נוכל לומר, כי מיד עם עלייתנו נמצא את מקומנו כאזרחים באמננים של מדינתנו הצעירה.

יוסף תויתו

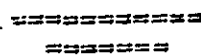
התפקידים החשובים המוטלים עתה על הנזר במחנות, הם לדעת: התכונות להתייטבות העובדת והכסרו; להגנת המולדת. יש אמנם גם שטחים חשובים אחרים כגון: לימוד מקצוע, והתרגלות לעבודה קשה, אך כשטחים אלה אין אנו יכולים להסיג הסגים וציניבים בגלל חוסר אפשרויות ותנאים מתאימים.

שתי דרכים פתוחות לפנינו כקעה זו ואלו הן: א) למוד הספה העברית ב) אמננים צבאיים. אך עלינו לזכור, שאם מלחמתנו אנהנו כנהלים לא רק בהזינות מול אויבים הנראים לעין, כי אם גם בכל סטחי העבודה. האויב הראשי שלנו הוא לא רק האיספ-פיליזם על כל גלוייו וצורותיו, כי אם גם שטמות הנגב, ביצות החולה וכיו"ב.

כבוט הספה העברית הוא הסלב הראסון בדרסנו לכבוטים נוספים. הוא כאפטר לנו לקריא עתוננים וספרות יפה ומדעית ולהכיר את בעיות הארץ, את איזוריה ואת אוכלוסיתה, בעזרתה אננו יכולים להכסיר את עצמנו לקראת התפקידים הקשים. כבוט הספה מהווה צעד ראסון לכבוט ארצנו, כי היא היא הספה המקסומית הזתגו קטר היסטורי ומסתורי כאחת עם רוח הנביאים. היא האמצעי העיקרי והמתאים ביותר להסתרס ותנו בארץ.

האימננים הם פקודת הסעה. אנו - הנזר בקפריסין - מהווים את המלאי הרציני ביותר לא רק לתנועות ההתייטבות העובדת על כל זרמיה וגווניה, כי אם גם לצבא החגנה לישראל. אננו אימננים אנו רוכשים גם לעצמנו את כבס הסמטעת שחטרונה היה מורגס כל כך בחיי הגולה. לעולם לא תהיינה לנו אפשרויות כאלו של לימוד וזכנה מכחינת הזמן העומד ברשותנו. על כל פנים היטוב ותאדמה, הצבא וועבודת מחכים לנו, ורק בנו תלוי הדבר סצפייתם לא תהיה צפיית טווא.

יהודה ספיץ

Handwritten notes in Hebrew, including a signature and the date 14/8/89.

שם הארכיון:
מספר תיק: 14/889

ח ל ו מ ר ע ל ב ו ג ר ה ס מ י נ ד י ו ן

הסעה - שלוש אתרי הצהרלים. יצאתי מאוהלי ואסא את פעמי בכירון לספרות. ומה ראות עיני סוף? - בוגרי הסמינריון מתייעצים ביניהם כדי להגיש תביעה למורים - לחדש את הלימודים. אתרי חילופי דעות גמרו הכוגרים אומר בלגם להכנס אצל המורים ולהביא לפנייהם את דרישותיהם. בסיתה, שהתפתחה בין המורים לבין הכוגרים, דובר על הסיבות, שהניעו את המורים לנהוג בסיסה, שאותה קבעו לעצמם, על דרישות הכוגרים וכיו"ב. בקיצור, דובר מה טוב, הוחלט מה שהוחלט, וכל אחד הלך לו לדרכו.

עליתי על מסכבי ליסון ואראה: הנה בוגרי הסמינריון צועדים ב"כביטי" המחנות; הם באים מכל צד ועבר כסבידיהם לידים, מעל ראסם מתנוססות סיסמאות, ומגמת פניהם לחדר העיון. כבואם לסער הספר ליד קול את פניהם הספרן הממונה על הסף. והנה בתוך חדר העיון, פניהם, על מדברי סס וארגמן יוטבות: החכמה, הבינה וההסכלה, וממתיקות סוד. ונגסם הכוגרים לספרן ויאמרו אלי: "סוחרך טיזם אנחנו, ברצוננו היום לסאת ולתת עם האורחים החשובים הנמצאים היום תחת צל קורתך, כי ענין חשוב לבו אגם היום. סוחרים אנו, וברצוננו לקנות קצת חכמה בינה והסכלה". - ייען להם הספרן: "כל עוד נמצאים אורחי בתוך כתלי חדר-העיון לא אוכל להרשות לכם להכנס!".

ויהי בראותם, כי הספרן מנע בעדם את הדבר, ויקיפוהו, ויכבדוהו, ויעם ראס הכוגרים את קולו ויזעק: "סענו דודסי, הסכלה, - והאזינו מבקסי חכמה, בעוז אזורו חלציכם ופחד הסדרו מלבבכם. בהכנסנו ובעמדנו בפני המורים נדרוש מספס-צדק, כי גם לנו חלק ונחלה באדמת ההסכלה!" - ראס הכוגרים כילה את דבריו והכוגרים התקיפו את הסער, עד אשר נבקע, ויזרמו כנהר סוסף אל תוך חדר העיון ויקיפו את המורים.

ויסא ראס הכוגרים את קולו ויאמר: "סאיפו תינו-נעלות ביותר, לכבויסיס רוחניים מתאווה נפסנו, חכמה נדרות חפסנו ולא מאנוה; ונדע, כי דק בעזרתכם ותחת פקודכם נוכל לכוא להיכלי ההסכלה ולאדמונות החכמה". - והסוברים מתבוננים על פניהם של הכוגרים, שהתאדמו קצת מבושה, והם פפני אסמים, היוסכים במא הנא-סמים בבית דין... כלב פג מהתרחות מחכים הכוגרים לגזר דינם.

בתוך דמסה סוחלסת ענה הסורה: "את מנת חלקכם קבלתם... עלינו מוטל התפקיד להפיץ הסכלה ישראלית וקרוב כל העם. על כן לא נוסיף ולא נגרע דבר ממה שקבענו. הכל סריר וקיימ".

ויפתחו הכוגרים כדברי-תחנונים מחדס: "לרעת את תודת-הליסון תסתוק נפסנו, ורק בה רצוננו להגות; ואיך נוכל לטהר את לסוגנו מהספעת ספזת עדות, וספת עבר סרם סגורה בפנינו? וכסותים אנו, כי רק בידכם היכולת לנתק את הכבלים, סבהם אסורה לסוננו. ואס לא עכסי-אימת!?"

וייען הסורה ויאמר: "איין אנו מתנגדים, סתנגדפו אל הלומדים, אך שני תנאים נכתיב לכם: התחייבות וזיקנות. כל מי, שלא יסלא בקפדנות אחרי שני התנאים האלה, לא ייסאר תחת חסותנו". סוף-סוף אדרי חלופי דעות גוטפים נחתם החסכם ותרב הסמחה בלב המורים והכוגרים.

"גדו גדו! העורך יסון! קומה! קומה! הסמס סספה כבו באורה כל היקום." - בדברים אלה העירני חבר קבוצתי. ואיקץ והנה הלום.

חיים ואגבר

מ ס י ב ת מ ו ר י ג י ת - ה ס פ ר ב מ ח נ ה 55

בליל א' רחנוכה התקיימה בסוערון הכללי מסיבת-חנוכה של מורי בית הספר במחנה 55. מלבד המורים ורעיותיהם נוכחו במסיבה חברי מזכירות הסנהגה, ראסי התנועות, חברי הנהלת הג'וינט והמסלחת היסודאלית. באולם סודרת אנוירה חגיגית, אפסר להכוח לרגע, סאנו נמצאים פה בבית-לא, הבעת הפנים מעידה, סלמרות כל הצרות והתלאות, סעברו עלינו, לא נסבן רוח סל אף אהר ואחר מאתנו, ואדיר חפצו להתגבר גם על כל הקשיים סל מלחמת הסחרור ובניין הארץ.

שם הארכיון: גאג
מספר תיק: 17/889

20:18
11/1/49